

De Tao van Expliciet Taalgebruik

In de oude wereld vroeg een leerling aan de meester:

"Meester, waarom begrijpen mensen elkaar zo vaak verkeerd?"

De meester glimlachte.

"Omdat zij denken dat woorden vanzelfsprekend zijn."

De leerling fronste.

"Zijn ze dat niet?"

"Kom mee."

De meester nam hem mee naar een boomgaard.

Aan de bomen hingen appels.

Peren.

Pruimen.

Kersen.

Hij wees naar de bomen en vroeg:

"Wat zie je?"

"Fruit."

De meester knikte.

Even later kwam een knecht voorbij.

De meester zei:

"Breng mij wat fruit."

De knecht liep weg.

En kwam terug met een rijpe peer.

De meester gaf de peer aan de leerling.

"Is dit wat ik wilde?"

"Dat weet ik niet."

"Waarom niet?"

"Omdat u alleen fruit heeft gevraagd."

De meester glimlachte.

Ze gingen onder een boom zitten.

"Zie je wat er gebeurde?"

vroeg de meester.

"Ja."

"De knecht deed precies wat u vroeg."

"Inderdaad."

De meester keek naar de boomgaard.

"Maar niet wat ik bedoelde."

De leerling dacht na.

Dat verschil was groter dan het leek.

De meester vervolgde:

"Veel mensen communiceren alsof anderen hun gedachten kunnen lezen."

De wind speelde door de bladeren.

"Zij zeggen:
'Ik wil meer vrijheid.'
Maar wat bedoelen zij?"
"Meer vrije tijd?"
"Meer geld?"
"Minder verplichtingen?"
"Meer autonomie?"

De leerling glimlachte.
Dat herkende hij.

Ze liepen verder.
Onderweg kwamen zij een man tegen.
De man gaf zijn medewerkers de opdracht:
"Maak er iets moois van."
Een week later was hij ontevreden.
"Niets is zoals ik het bedoelde."
De meester vroeg:
"Heb je uitgelegd wat mooi betekent?"
De man zweeg.

Toen zij verder liepen, zei de meester:
"Veel teleurstellingen ontstaan niet door slechte uitvoering."
Hij keek naar de horizon.
"Maar door onduidelijke communicatie."

Ze gingen zitten aan een rivier.
Het water stroomde rustig voorbij.
"Waarom is expliciet taalgebruik zo belangrijk?"
vroeg de leerling.
De meester pakte een boog.
Hij richtte op een boom in de verte.
"Wat gebeurt er wanneer ik richt op 'ongeveer die kant op'?"
"Dan mist u waarschijnlijk."
"En wanneer ik richt op één specifiek blad?"
De leerling glimlachte.
"Dan wordt de kans groter dat u raakt."

De meester knikte.
"Woorden zijn pijlen."
"Hoe preciezer de richting,
hoe groter de kans dat zij hun doel bereiken."

De zon begon langzaam te zakken.
Toen sprak de meester:
"Eeuwenlang konden mensen veel onduidelijkheid opvangen."
"Hoezo?"

"Door lichaamstaal."
"Context."
"Ervaring."
"Intuïtie."
De wind werd zachter.
"Maar toen verscheen een nieuwe spiegel."

"Welke spiegel?"
vroeg de leerling.
De meester glimlachte.
"Intelligente machines."

De leerling keek verbaasd.
De meester vervolgde:
"Plotseling ontdekten mensen iets."
"Wat dan?"
"Dat zij vaak minder duidelijk waren dan zij dachten."

De meester pakte een steen op.
"Wanneer iemand tegen een machine zegt:
'Geef mij fruit.'
Dan krijgt hij misschien een peer."
De steen viel in het water.
"Maar wanneer hij zegt:
'Geef mij een rode appel van ongeveer tweehonderd gram.'
Dan verandert alles."

Plotseling begreep de leerling iets.
Het probleem zat niet in de machine.
De machine liet slechts zien
hoe vaag mensen soms communiceren.

De eerste sterren verschenen.
De meester stond op.
"Onthoud dit."
"De meeste misverstanden ontstaan niet uit slechte bedoelingen."
Hij wees naar zijn mond.
"Maar uit woorden die minder precies zijn
dan de spreker denkt."
Toen wees hij naar zijn hart.
"Wie werkelijk begrepen wil worden,
moet eerst begrijpen wat hij zelf bedoelt."

De leerling keek naar de hemel.
En hij begreep:
dat helder denken
en helder spreken

niet twee verschillende vaardigheden zijn.
Het zijn twee kanten van dezelfde waarheid.

De onduidelijke mens zegt:

"Ik wil fruit."

En is teleurgesteld wanneer hij een peer ontvangt.

De expliciete mens zegt:

"Ik wil een appel."

En ontvangt meestal wat hij bedoelde.

Daarom zoekt de wijze

niet alleen naar de juiste woorden,

maar ook naar de juiste betekenis.

Want hoe helderder de vraag,

hoe kleiner de ruimte voor misverstanden.

En hoe kleiner de ruimte voor misverstanden,

hoe dichter mensen bij werkelijk begrip komen. 🕊️🌿

Haribol 🙏🌿✨

Misschien is AI wel de grote leermeester van deze tijd. Niet omdat zij ons leert antwoorden te geven, maar omdat zij ons dwingt te ontdekken hoe vaak wij denken dat we duidelijk zijn, terwijl we in werkelijkheid slechts hopen dat de ander begrijpt wat we bedoelen. 🌀💻🌱